

Jeg går i tusind tanker

Dansk folkemelodi - Tekst: Ukendt

Jeg går i tusind tanker,
jeg elsker den, jeg ej kan få.
Når hun i glæden vanker,
jeg ensom sørge må
alene for den, jeg ej fik,
som jeg har haft så kær.
De mennesker så falske
dertil årsagen er.

O ve, for hård en skæbne,
mit hjerte er af sorgen klemmt.
Den ven, jeg mig udvalgte,
hun har mig nu forglemt.
Jeg finder ingen anden ven,
som dæmpe kan min kval.
Jeg sørger og studerer,
og jeg er næsten gal.

Jeg så vel mange andre,
men det kan ikke nytte mig.
Hvor jeg i verden vandrer,
min tanke er hos dig.
Om natten, når jeg hviler mig,
du for mig svæver om.
O ve, for en ulykke,
at jeg til verden kom.

Se blomsterne de skønne,
hvor dejligt de på marken stå,
jeg sørger mig til døde
for den, jeg ej kan få.
Ja, om jeg må i døden gå,
da bliver sorgen din.
Ret aldrig udi verden
går du ud af mit sind.

Langt heller vil jeg vandre
den lange vej med stort besvær,
end som jeg ville leve
blandt falske mennesker.
Til øde mark jeg rejse vil,

og der mit telt opslå;
for hvert et ord, jeg taler,
af skoven svar jeg få.

Også kaldet 'Den forskudte pige'. Nyere folkevise, som på Fanø også bruges til folkedansen Sønderhoning, En rigtig violin-melodi.